

Ilija – broj četiri

Ropstvo

Jeff Pippenger

2023-10-01

Ilijin svjedočki nastup započinje kada on objavljuje da tri i pol godine neće biti kiše, osim na njegovu riječ.

A Ilija Tišbijac, jedan od stanovnika Gileada, reče Ahabu: Tako živ bio Jahve, Bog Izraelov, pred kojim stojim, ovih godina neće biti ni rose ni kiše, osim na moju riječ. 1 Kraljevima 17,1.

Te tri i pol godine predstavljaju povijest Tijatire od 538. do 1798. godine. Godine 1798., na kraju razdoblja suše, Ilija poziva Ahaba na Karmel. Poruka prvoga anđela objavila je čas Božjega suda 22. listopada 1844. Poruka prvoga anđela bila je zapovijed Ahabu da sav Izrael sazove na Karmel.

I dogodi se, kad Ahab ugleda Iliju, da mu Ahab reče: Jesi li ti onaj koji smućuje Izraela? A on odgovori: Nisam ja smutio Izraela, nego ti i dom oca tvojega, jer ste ostavili zapovijedi Gospodnje, a ti si pošao za Baalima. Zato sada pošalji i saberi k meni svega Izraela na goru Karmel, i četiri stotine i pedeset proroka Baalovih, i četiri stotine proroka lugova, koji jedu za stolom Jezabelinim. Tada Ahab posla k svoj djeci Izraelovoj i sabra proroke na goru Karmel. I Ilija pristupi svemu narodu i reče: Dokle ćete hramati na dvije strane? Ako je Gospodin Bog, slijedite njega; ako li je Baal, slijedite njega. A narod mu ne odgovori ni riječi. 1 Kraljevima 18:17–21.

Sav je Izrael bio sabran na Karmelu u vrijeme Ilije, što je pak predstavljalo povijest Williama Millera kada su tri crkve iz trećega poglavlja Otkrivenja bile okupljene zajedno. Crkva koja je isprva pobjegla u pustinju 538. godine kako bi umaknula progonstvu Jezabele, kako je prikazana crkvom u Tijatiri, izašla je iz pustinje kao naraštaj koji se trebao suočiti s Ilijinom porukom, predstavljenom u Williamu Milleru. Zvijer iz zemlje tada je otvorila svoja usta i progutala bujicu progona koja je bila poslana protiv nje tisuću dvjesto šezdeset godina.

I zemlja pomože ženi, i zemlja otvori svoja usta te proguta rijeku koju zmaj izbacila iz svojih usta. Otkrivenje 12,16.

U proročanstvu „govorenje jedne nacije” označava djelovanje njezinih zakonodavnih i sudbenih vlasti, a godine 1789. Sjedinjene Američke Države uspostavile su božanski dokument, to jest Ustav Sjedinjenih Američkih Država, štiteći tako prava i slobodu nužne za osiguranje zaštite od progona kako europskih kraljeva tako i otpale Katoličke crkve.

„Govor naroda djelovanje je njegovih zakonodavnih i sudbenih vlasti.“ Velika borba, 443.

Godine 1789., neposredno prije početka proročke uloge Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva, govorile su kao Janje, ali će u vrijeme nedjeljnoga zakona govoriti kao zmaj.

I vidjeh drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; i imala je dva roga poput janjećih, a govorila je kao zmaj. Otkrivenje 13,11.

Početak i svršetak zemaljske zvijeri obilježeni su njezinim govorom. Godine 1798. Ahab poziva sav Izrael na goru Karmel, gdje će Ilija iznijeti kušnju kako bi onima koji promatraju dokazao je li Bog Hebreja ili bog Izebele pravi Bog. Izebela je imala četiri stotine i pedeset Baalovih proroka i četiri stotine proroka Aštarte. Lažni bog Baal bio je muško božanstvo, a lažna božica Aštarta bila je žensko božanstvo.

Te dvije skupine lažnih proroka predstavljaju spoj crkve i države, jer u proroštvu, kada su muškarac i žena prikazani zajedno, žena predstavlja crkvu, a muškarac državu. Ilija je bio brojčano nadjačan u omjeru osamsto pedeset prema jedan dok se suočavao s nesvetim spojem crkve i države, kako je prikazan ženskim i muškim lažnim božanstvima, a također i brakom Ahaba i Jezabele. Ahabove i Jezabeline ilustracije crkve i države predstavljaju iskvarenost roga republikanizma, a Baal i Aštarota predstavljaju iskvarenost protestantskoga roga.

Pitanje je bilo Ilijin prosvjed protiv iskvarene religije koju predstavlja Tijatira u drugom poglavlju Otkrivenja. Ilija je predstavljao protestanta, jer jedina definicija protestanta jest netko tko prosvjeduje protiv Rima. Ilijin prosvjed predstavlja prosvjed protiv sjedinjenja crkve i države, koje se ostvaruje nesvetim savezom između iskvarene države i iskvarene crkve.

Ali imam nekoliko stvari protiv tebe: što dopuštaš onoj ženi Jezabeli, koja samu sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge da bludu čine i jedu ono što je žrtvovano idolima. I dadoh joj vremena da se pokaje za svoj blud, ali se ne pokaja. Evo, bacit ću je na postelju, a one koji s njom čine preljub u veliku nevolju, osim ako se ne pokaju za svoja djela. Otkrivenje 2:20–22.

Jedenje predstavlja poruku koju prihvaćaš, a poruka žrtvovana idolima predstavlja doktrine katolicizma, sam simbol odvratnog štovanja idola. Božji je narod u mračnom srednjem vijeku prihvatio mnoge poganske doktrine katolicizma, a osobito štovanje sunca.

Bludništvo je nezakonit odnos i proročki predstavlja samu bit onoga što Ustav zabranjuje: spoj Crkve i države. Ahab je bio u nezakonitom odnosu s Jezabelom, jer kao kralj Izraela nije smio oženiti pogansku kneginju. Isus je poistovjetio Ivana Krstitelja s Ilijom, a i Ivan se suočio s istim tim nesvetim odnosom kada je prekorio Heroda što je oženio Herodijadu, ženu svoga brata.

Jer Herod bijaše uhvatio Ivana, svezao ga i bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa. Jer Ivan mu govoraše: Nije ti dopušteno imati je. Matej 14,3.4.

Ilijin sukob s Ahabom i Izebelom predoznačio je Ivanov sukob s Herodom i Herodijadom, jer su oba odnosa predstavljala nezakonit odnos crkve i države. Zajedno oni predstavljaju Ilijinu poruku sto četrdeset i četiri tisuće, koji se suprotstavljaju papinstvu (Izebela i Herodijada), desetorici kraljeva koji predstavljaju Ujedinjene narode (Ahab i Herod) te Sjedinjenim Američkim Državama koje predstavljaju lažnog proroka (lažni proroci s Karmela i Saloma, kći Herodijadina).

Proročki kontekst na Karmelu uključuje Ilijinu obranu Ustava Sjedinjenih Američkih Država, koji utvrđuje načelo odvojenosti Crkve i države.

I dogodi se, kad Ahab ugleda Iliju, da mu Ahab reče: Jesi li ti onaj koji unesrećuje Izraela? A on odgovori: Nisam ja unesrećio Izraela, nego ti i dom oca tvojega, jer ste ostavili zapovijedi Gospodnje, a ti si pošao za Baalima. 1. Kraljevima 18,17.18.

Ustav je utvrdio da će dva roga republikanizma i protestantizma uvijek ostati odvojena jedan od drugoga. No Otkrivenje prepoznaje da će, kada Sjedinjene Američke Države naposljetku progovore kao zmaj, to učiniti onda kada otpadničke crkve Sjedinjenih Američkih Država preuzmu nadzor i sjedine se s otpadničkom vlašću.

„No što je ‘slika Zvijeri’? i kako treba biti načinjena? Sliku pravi Zvijer s dva roga, i ona je slika Zvijeri. Ona se također naziva slikom Zvijeri. Da bismo, dakle, saznali kakva je ta slika i kako treba biti načinjena, moramo proučiti obilježja same Zvijeri — papinstva.

„Kada se rana crkva iskvarila odstupivši od jednostavnosti evanđelja i prihvativši poganske obrede i običaje, izgubila je Duha i silu Božju; a da bi ovladala savješću naroda, potražila je potporu svjetovne vlasti. Rezultat je bio papinstvo, crkva koja je nadzirala moć države i služila se njome radi promicanja vlastitih ciljeva, osobito radi kažnjavanja ‘krivovjerja’. Da bi Sjedinjene Države načinile sliku Zvijeri, vjerska vlast mora tako ovladati građanskom vlašću da će i crkva upotrijebiti državnu vlast za ostvarenje vlastitih ciljeva.” Velika borba, 443.

Ilija na gori Karmelu predstavljao je djelo milerita, a mileriti su bili uspostavljeni kao pravi prorok nasuprot onima koji su nedavno izišli ispod utjecaja katolicizma, ali su svojim odbacivanjem svjetla prvoga anđela izabrali vratiti se u Rim. Stoga se poruka drugoga anđela u proljeće 1844. sastojala u tome da protestantske denominacije prepozna kao kćeri Babilona, a milerite kao pravi protestantski rog.

Kada je Bog izveo drevni Izrael iz egipatskoga ropstva i proveo ga kroz vode Crvenoga mora, započeo je postupni proces kušnje koji je otpočeo kušnjom nebeske mane.

„Na nas svijetli sabrano svjetlo prošlih vjekova. Zapis o Izraelovu zaboravu sačuvan je radi našega prosvjetljenja. U ovom dobu Bog je stavio svoju ruku na to da sabere k sebi narod iz svakoga naroda, plemena i jezika. U adventnom pokretu djelovao je za svoju baštinu, kao što je djelovao za Izraelce vodeći ih iz Egipta. U velikom razočaranju 1844. godine vjera njegova naroda bila je iskušana kao što je bila iskušana vjera Hebreja na Crvenome moru.” Testimonies, sv. 8, 115, 116.

Razočaranje od 22. listopada 1844. dovelo je do razumijevanja nebeskog Svetišta, koje je zatim predložilo kušnju subote upravo kao što je kušnja s manom postala prvom u nizu od deset kušnji za drevni Izrael.

„Gospodin mi je dao sljedeće viđenje godine 1847., dok su se braća bila okupila u subotu u Topshamu, Maine.“

„Osjetili smo neobičan duh molitve. I dok smo se molili, Duh Sveti sišao je na nas. Bili smo vrlo sretni. Uskoro sam izgubila svijest o zemaljskim stvarima i bila obavijena viđenjem Božje slave. Vidjela sam anđela kako mi brzo leti ususret. On me brzo prenio sa zemlje u Sveti Grad. U gradu sam vidjela hram, u koji sam ušla. Prošla sam kroz vrata prije nego što sam došla do prvoga zastora. Taj je zastor bio podignut te sam prošla u Svetinju. Ondje sam vidjela kadioni žrtvenik, svijećnjak sa sedam svjetiljaka i stol na kojemu su bili prineseni kruhovi. Nakon što sam promatrala slavu Svetinje, Isus je podigao drugi zastor i ja sam prošla u Svetinju nad svetinjama.“

„U Svetinji nad svetinjama vidjela sam kovčeg; po njegovu vrhu i stranama bilo je najčišće zlato. Na svakom kraju kovčega bio je prekrasan kerubin, raširenih krila nad njim. Lica su im bila okrenuta jedno prema drugome, a pogled im je bio usmjeren nadolje. Između anđela bio je zlatan kadionik. Iznad kovčega, gdje su stajali anđeli, bila je neizmjereno blistava slava, koja je izgledala poput prijestolja na kojemu prebiva Bog. Isus je stajao kraj kovčega, i kad bi se k Njemu uzdizale molitve svetih, kad u kadioniku uzdizao bi se dim, a On bi njihove molitve, sa dimom kada, prinosio svome Ocu. U kovčegu su bili zlatni vrč s manom, Aronov štap koji je propupao i kamene ploče koje su se sklapale poput knjige. Isus ih je otvorio i vidjela sam Deset zapovijedi napisane na njima prstom Božjim. Na jednoj ploči bile su četiri, a na drugoj šest. One četiri na prvoj ploči sjale su jače od drugih šest. Ali četvrta, zapovijed o suboti, sjala je iznad svih njih; jer je subota bila odvojena da se svetkuje na čast svetoga imena Božjega. Sveta subota izgledala je slavna — oreol slave bio je svuda oko nje. Vidjela sam da zapovijed o suboti nije bila pribijena na križ. Ako jest, tada je i ostalih devet zapovijedi bilo pribijeno; i slobodni smo prekršiti sve njih, kao i prekršiti četvrtu. Vidjela sam da Bog nije promijenio subotu, jer se On nikada ne mijenja. Ali papa ju je promijenio sa sedmoga na prvi dan tjedna; jer je on trebao promijeniti vremena i zakone.“ Early Writings, 32.

Kada su protestanti 1798. izišli iz mračnoga srednjeg vijeka i kada je knjiga proroka Daniela bila otpečaćena, šesto kraljevstvo biblijskoga proroštva, zemaljska zvijer s dva roga iz trinaestoga poglavlja Otkrivenja, započelo je svoj hod kroz proročku povijest. Protestantizam je bio utemeljen na svetom dokumentu zvanom Sveta Biblija, a republikanizam je bio utemeljen na svetom dokumentu zvanom Ustav. Bog je svoju crkvu u pustinji izveo iz mračnoga srednjeg vijeka, ali kao i u slučaju drevnoga Izraela tijekom egipatskoga razdoblja ropstva, zapovijed o suboti bila je zaboravljena. Kao što je Izrael prešao Crveno more na svom putu prema davanju Zakona na Sinaju, tako je suvremeni Izrael prešao Atlantik na svom putu prema 22. listopada 1844., kada će Zakon ponovno biti otkriven. Gospodin je ponovno podizao narod koji će biti čuvarima Njegova Zakona, čuvarima Njegovih proročkih otkrivenja i koji će nositi plašt protestantizma. Drevnomu Izraelu bile su dane dvije ploče Deset zapovijedi kao simbol njihova djela da budu čuvari Njegova Zakona, a suvremenomu Izraelu bile su dane dvije ploče Habakuka kao simbol njihova djela kao čuvara Njegove proročke Riječi.

Moderni Izrael trebao je nositi oba para dviju ploča dok je svijetu iznosio poruku trećega anđela, koja je poruka koju navješćuju oni koji nose plašt protestantizma. Protestantizam koji je izašao iz Mračnog doba tada je bio nepotpun, kao što je i drevni Izrael bio nepotpun dok je prelazio kroz Crveno more. Protestantizam je ispovijedao geslo: Biblija i samo Biblija, ali je imao nepotpuno

razumijevanje Božje Riječi zbog stoljeća hranjenja poganskim naukama rimokatolicizma (onim što je žrtvovano idolima). Bog je odredio da pravi protestant predstavlja cjelokupnu Božju Riječ, kako je simbolizirana „zakonom i prorocima”, s dva para dviju ploča koje predstavljaju i djelo Božjega naroda i Božji karakter. Djelo prvoga anđela bilo je proizvesti istinski protestantski narod koji će biti i čuvar Njegova zakona i Njegove proročke Riječi.

„Bog je pozvao svoju crkvu u ovom vremenu, kao što je pozvao drevni Izrael, da stoji kao svjetlo na zemlji. Moćnim sjekačem istine, porukama prvoga, drugoga i trećega anđela, odvojio ih je od crkava i od svijeta kako bi ih doveo u svetu blizinu sa samim sobom. Učinio ih je čuvarima svojega Zakona i povjerio im velike istine proroštva za ovo vrijeme. Kao sveta proroštva povjerena drevnom Izraelu, ovo je sveta povjerena baština koju treba priopćiti svijetu. Tri anđela iz Otkrivenja 14 predstavljaju narod koji prihvaća svjetlo Božjih poruka i izlazi kao Njegovi glasnici da razglasi upozorenje po svoj dužini i širini zemlje.” Testimonies, svezak 5, 455.

Upozorenje koje trebaju objavljivati oni koji su prepoznati kao povjerenici dvaju skupova od po dviju ploča usmjereno je protiv primanja žiga katolicizma. Taj je prosvjed protiv nezakonita odnosa Ahaba i Jezabele i bio je predložen po Iliji na gori Karmelu. Davanje dviju kamenih ploča na gori Sinaju predodražavalo je davanje Habakukovih dviju platnenih ploča u povijesti od 1842. do 1849. godine. Habakukove dvije ploče simbol su saveznoga odnosa između Boga i Njegova protestantskog naroda. Odbaciti te ploče bilo bi isto što i da je drevni Izrael odbacio Božji zakon.

Mileriti su ušli u Presveto mjesto i primili svjetlo o suboti, ali postupak kušanja još nije bio dovršen. Istodobno je rog republikanizma prolazio kroz upravo istu povijest. I oba će roga u svom zajedničkom hodu dosegnuti jednu prekretnicu 1863. godine.

Millerova Ilijina poruka proizvela je postupni proces pročišćenja sa svrhom uspostave protestantskoga roga, a u istovjetnoj je povijesti republikanski rog bio uključen u postupni proces političkoga razvoja. Oba se roga nalaze na istoj zemaljskoj zvijeri, stoga moraju usklađeno prolaziti kroz cjelokupnu povijest zemaljske zvijeri.

Prva proročka značajka republikanskoga roga zemaljske zvijeri bilo je djelovanje kojim je Ustav stupio na snagu 1789. godine. Godine 1798. (u vrijeme svršetka, kada je knjiga proroka Daniela bila oštećena), zemaljska bi zvijer prvi put progovorila kao šesto kraljevstvo biblijskoga proročanstva. Godina 1798. bila je početak Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, a govor koji se dogodio na početku povijesti zemaljske zvijeri 1798. godine bio bi pralik posljednjega puta kada će šesto kraljevstvo progovoriti, a to je vrijeme prikazano kao glas zmaja. Kada razmatramo zakone koje je republikanski rog donio u Sjedinjenim Državama 1798. godine, trebali bismo očekivati da ćemo vidjeti pralik zakonâ koji će biti doneseni zajedno sa zakonom o nedjelji kada Sjedinjene Države progovore kao zmaj. Dok razmatramo sljedeća četiri zakona, upitajte se imaju li četiri zakona donesena 1798. godine proročki pečat Alfe i Omega?

Godine 1798. Sjedinjene Američke Države donijele su nekoliko značajnih zakona poznatih kao Zakoni o strancima i pobuni. Ti su zakoni bili niz od četiriju zakona koje je donio Kongres pod kontrolom federalista, a potpisao ih je predsjednik John Adams, drugi predsjednik Sjedinjenih

Američkih Država i bivši potpredsjednik Georgea Washingtona.

Zakon o naturalizaciji: Ovim je zakonom uvjet boravka za useljenike da postanu državljani Sjedinjenih Američkih Država produljen s 5 na 14 godina. Bio je ponajprije usmjeren na obuzdavanje utjecaja novijih useljenika, koji su često bili povezani s oporbenom strankom, demokratsko-republikancima.

Zakon o stranim prijateljima: Ovaj je zakon ovlastio predsjednika da tijekom mira deportira osobe koje nisu državljani, a koje se smatraju prijetnjom sigurnosti Sjedinjenih Država. Omogućio je predsjedniku da pritvori i deportira svakoga nedržavljanina kojega je smatrao opasnim.

Zakon o neprijateljskim strancima: Ovaj je zakon predviđao uhićenje, ograničavanje kretanja i protjerivanje državljana zemalja koje su bile u ratu sa Sjedinjenim Državama. Donesen je kao mjera opreza u napetom ozračju kasnih 1790-ih.

Zakon o pobuni: Ovo je najsporniji od Zakona o strancima i pobuni. Njime je objavljivanje „lažnih, skandaloznih i zlonamjernih” napisa protiv vlade ili njezinih dužnosnika, s namjerom da ih se okleveta ili dovede na zao glas, proglašeno kaznenim djelom. Kritičari su to smatrali izravnim napadom na slobodu govora i tiska.

Zakoni o strancima i pobuni bili su izrazito kontroverzni i izazvali su znatno protivljenje demokratskih republikanaca, koji su smatrali da ti zakoni krše temeljna ustavna prava i ciljaju njihovu političku stranku. Tvrdili su da su ti zakoni povreda Prvog amandmana, koji štiti slobodu govora i tiska. Naposljetku, ti su zakoni odigrali ulogu na izborima 1800. godine, kada su Thomas Jefferson i demokratski republikanci osvojili predsjedništvo i Kongres, što je dovelo do ukidanja Zakona o pobuni.

Demokratsko-republikanska stranka držala je da ti zakoni krše temeljna prava zajamčena Ustavom, a također je smatrala da su zakoni usmjereni protiv suparničke političke stranke. Nije važno što su ti zakoni bili opozvani ili su poslije istekli; Alfa i Omega predočuje svršetak početkom. U povijesti, gdje su ti zakoni bili doneseni, odnosno „progovoreni” u zakon, Federalističkoj stranci suprotstavljala se stranka zvana Demokrati-republikanci. Razvoj Demokratsko-republikanske stranke naposljetku dovodi do Republikanske stranke, političke stranke koja se ponajprije oblikovala na temelju protivljenja ropstvu.

Povjesničari prepoznaju 1863. godinu kao samo središte građanskoga rata, rata koji je bio utemeljen na pitanju ropstva. Godina 1863. također je putokaz za nove zastavonoše protestantskoga roga, koji su tada odbacili prvo vremensko proročanstvo dano Milleru po anđelima (proročanstvo o „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest). Može li biti puka slučajnost da se proročanstvo o sedam vremena upravo temelji na zakonima o ropstvu iznesenima u prethodnom poglavlju Levitskog zakonika? „Prokletstvo” označeno izrazom „sedam vremena” bilo je obećanje da će, ako se prekrše saveznički zakoni iz dvadeset i petoga poglavlja, Izrael tada svoju povijest završiti povratkom u ropstvo iz kojega je bio izveden kada je započeo svoje putovanje kod Crvenoga mora.

Od 1798. do 1863. politička stranka koja je bila Demokratsko-republikanska stranka prošla je kroz niz čišćenja ili potresa. Od 1798. nadalje, a osobito od 11. kolovoza 1840. pa sve do 1863., mileritski pokret prošao je kroz niz čišćenja i potresa.

Demokratsko-republikanska stranka, koja je bila jedna od ranih političkih stranaka u Sjedinjenim Državama, nije se izravno preobrazila u modernu Republikansku stranku kakva danas postoji. Umjesto toga, tijekom vremena prošla je kroz niz promjena i podjela, što je na koncu dovelo do oblikovanja nekoliko različitih političkih stranaka prije nego što se pojavila Republikanska stranka.

Demokratsko-republikanska stranka, često povezana s Thomasom Jeffersonom i Jamesom Madisonom, osnovana je potkraj 18. stoljeća kao odgovor na Federalističku stranku. Demokratski republikanci zagovarali su strogo tumačenje Ustava, prava saveznih država i agrarne interese.

Međutim, do 1820-ih godina Demokratsko-republikanska stranka počela se raspadati duž regionalnih i ideoloških linija. Glavni raskol dogodio se tijekom Ere dobrih osjećaja (1817.–1825.), kada je nedostajalo snažnog protivljenja predsjedništvu Jamesa Monroea. To razdoblje političke mirnoće pridonijelo je slabljenju Demokratsko-republikanske stranke. Stranka se naposljetku podijelila na nekoliko frakcija i razvila u sljedeće političke skupine:

Demokratska stranka: Sljedbenici Andrewa Jacksona, koji je 1829. postao sedmi predsjednik, osnovali su Demokratsku stranku. Jacksonovski demokrati podupirali su snažnu izvršnu vlast, širenje prema zapadu i šire biračko pravo za bijele muškarce.

Nacionalna republikanska stranka: Ova je stranka nastala kao odgovor na predsjedništvo Andrewa Jacksona te se kasnije spojila s drugim protujacksonovskim frakcijama i postala Vigovska stranka. Nacionalni republikanci općenito su više podupirali snažnu saveznu vladu i gospodarski razvoj.

Antimasonska stranka: To je bila kratkotrajna politička stranka koja se pojavila 1820-ih godina, ponajprije kao odgovor na zabrinutost zbog utjecaja tajnovitog masonskog bratstva. Uključila je neke bivše demokratske republikance.

Stranka vigovaca: Formirana 1830-ih, stranka vigovaca uključivala je bivše nacionalne republikance, antimasone i druge oporbene skupine. Odlikovala se protivljenjem jacksonovskim politikama, podupiranjem snažne savezne vlade te promicanjem industrijskoga i gospodarskoga razvoja.

Moderna Republikanska stranka osnovana je 1850-ih kao izravan odgovor na rastuće sekcijske napetosti oko ropstva. Privukla je bivše vigovce, demokrate protiv ropstva, pripadnike pokreta Free Soil i druge koji su se protivili širenju ropstva na nove teritorije. Prvi republikanski predsjednički kandidat, John C. Fremont, kandidirao se na izborima 1856., a prvi uspješni kandidat stranke, Abraham Lincoln, izabran je 1860. Stoga se Republikanska stranka pojavila odvojeno od demokratsko-republikanske tradicije i imala je zasebnu putanju u američkoj političkoj povijesti.

Do 1860. godine Republikanska je stranka izabrala svojega prvog predsjednika. Temeljila se na koaliciji političkih stranaka koje su se protivile ropstvu. Godine 1863. Proglas o emancipaciji „progovorio“ je ropstvo iz postojanja. Godine 1863. republikanski rog, tada predstavljen

Republikanskom strankom, „progovorio“ je ropstvo iz postojanja, dok je protestantski rog prestao biti pokretom i postao Crkva adventista sedmoga dana. Pokret milerita pravno i službeno završio je u svibnju 1863., a te je godine Mojsijeva zakletva, proročanstvo o ropstvu, bila odbačena. Tko ima uho, neka čuje.

U ovom bi trenutku moglo biti korisno pružiti kratak pregled „Mojsijeve zakletve“, kako ju je nazvao prorok Daniel.

Da, sav je Izrael prestupio zakon tvoj, otstupivši tako da ne sluša glasa tvojega; zato se na nas izlila kletva i zakletva koja je zapisana u Zakonu Mojsija, sluge Božjega, jer smo sagriješili protiv njega. Daniel 9,11.

William Miller, kojega su vodili Gabriel i drugi anđeli dok je proučavao Riječ Božju, najprije se dovelo do „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Millerovo je svjedočanstvo da je u svom proučavanju Biblije započeo u knjizi Postanka te je stoga očito došao do Levitskog zakonika mnogo prije nego što je stigao do dvije tisuće i tristo godina iz Daniela osam i četrnaest. Služio se isključivo Biblijom i Crudenovom konkordancijom.

Crudenova konkordancija ne sadrži upućivanja na hebrejske ili grčke riječi koje su potom prevedene na engleski jezik Biblije kralja Jakova. Miller je smatrao da „kontekst“ odlomka koji je proučavao treba usmjeravati njegovo razumijevanje neke riječi ili biblijskog odlomka. Kad je riječ o njegovu razumijevanju „sedam vremena“, vrlo je jednostavno uvidjeti da je kontekst za „sedam vremena“ iz dvadeset i šestog poglavlja Levitskoga zakonika dvadeset i peto poglavlje.

Dvadeset peto poglavlje izlaže počinak zemlje, jubilej i pravila o ropstvu. Pravila dvadeset petoga poglavlja dio su „zakona Mojsija, sluge Božjega“, koji donosi blagoslov ako mu se bude poslušno i „prokletstvo“ ako mu se ne bude poslušno. U dvadeset šestom poglavlju prokletstvo „sedam vremena“ jednako je dvije tisuće petsto dvadeset godina i izneseno je u očitom kontekstu pravila o počinku zemlje i načela ropstva. U dvadeset šestom poglavlju kazna se naziva „parba mojega saveza“.

Tada ću i ja ići protiv vas i kaznit ću vas još sedam puta za vaše grijehе. I dovest ću na vas mač koji će izvršiti osvetu zbog prekršaja moga saveza; i kad se okupite unutar svojih gradova, poslat ću među vas pomor; i bit ćete predani u ruke neprijatelju. Levitski zakonik 26,24.25.

U kontekstu, „savez“ oko kojega Bog vodi „spor“ bio bi savez koji je prethodno naveden u dvadeset petom poglavlju. Kazna sedmerostrukog trajanja naziva se „sporom“ Božjega „saveza“, a „prokletstvo“ povezano s njime jest to da će Izrael biti „predan u ruke svojih“ neprijatelja, te će, jednom u zemlji neprijateljâ, (kao što je bio Daniel) Izrael postati robovima svojih neprijatelja.

Kad je Mojsije zapisao Levitski zakonik dvadeset i šest, drevni Izrael upravo je bio izbavljen iz egipatskoga ropstva, a načela ropstva predstavljena u dvadeset i petom poglavlju donijela bi ili blagoslov ili prokletstvo. Drevni Izrael nikada nije provodio odredbe jubileja i na koncu su i sjeverno i južno kraljevstvo bili raspršeni za „sedam vremena“ u ispunjenju onoga što je Daniel nazvao „Mojsijevim prokletstvom.“

Savezni odnos između Boga i Izraela, koji je započeo njihovim ropstvom u Egiptu, završio je njihovim ropstvom pod Asirijom i Babilonom. „Sedam vremena” protiv sjevernoga kraljevstva završilo je 1798., a „sedam vremena” protiv južnoga kraljevstva završilo je 1844. Polazište za ta dva razdoblja od sedam vremena označeno je u sedmom poglavlju Izaije proročanstvom o šezdeset i pet godina, koje je Izaija proglasio judejskome kralju Ahazu 742. pr. Kr.

Jer glava je Siriji Damask, a glava Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti skršen, tako da više neće biti narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remaljin. Ako ne budete vjerovali, doista se nećete održati. Izaija 7:8, 9.

Izaija je utvrdio da će „unutar” šezdeset i pet godina od vremena kada je proročanstvo bilo izrečeno 742. pr. Kr. sjeverno kraljevstvo biti slomljeno. Devetnaest godina kasnije, 723. pr. Kr., sjeverno kraljevstvo Izrael odveo je u ropstvo kralj Asirije, a četrdeset i šest godina kasnije kralj Babilona odveo je južno kraljevstvo Jude u ropstvo 677. pr. Kr. Proročanstvo o šezdeset i pet godina daje šest povijesnih orijentira. Prvi je 742. pr. Kr., kada je predviđanje izrečeno. Devetnaest godina kasnije, 723. pr. Kr., sjeverno kraljevstvo odveli su u ropstvo Asirci. Četrdeset i šest godina kasnije, 677. pr. Kr., južno kraljevstvo odveli su u ropstvo Babilonci. Prvih dvije tisuće petsto dvadeset godina, koje su počele 723. pr. Kr., zatim su završile 1798. Potom su 1844. završile dvije tisuće petsto dvadeset godina koje su počele 677. pr. Kr. Od 1844. predviđanje se protegnulo devetnaest godina do 1863. kako bi se dovršila cjelokupna proročka struktura, jer kada su Alfa i Omega označili devetnaest godina za početak proročke strukture, tada mora postojati devetnaest godina da bi se dosegnuo njezin kraj.

Drevni Izrael bio je izbavljen iz egipatskoga ropstva, a zbog neposlušnosti su i sjeverno i južno kraljevstvo ponovno bili vraćeni u ropstvo. Proročanstva nadilaze proročku povijest drevnoga doslovnog Izraela te prelaze na suvremeni duhovni Izrael, i pritom je tema svih proročkih orijentira ropstvo.

Proročanstvo iz Izaije sedmoga poglavlja iznio je Izaija opakom kralju Ahazu 742. pr. Kr., kada se prepoznavao nadolazeći građanski rat između sjevera i juga. Ahazovo južno kraljevstvo bilo je doslovna slavna zemlja drevnoga Izraela. Godine 1798. duhovna slavna zemlja biblijskoga proročanstva počela je vladati kao šesto kraljevstvo biblijskoga proročanstva. Kada je 1844. završilo sedam vremena protiv doslovne slavne zemlje, postojala je, kao i u povijesti kralja Ahaza, nadolazeća građanska borba. Do 1844. previranje političkih stranaka koje su se raspadale i sklapale saveze gotovo se potpuno ustalilo u dvije skupine političkih opredjeljenja. U pogledu ropstva, demokrati su bili za ropstvo, a republikanci protiv ropstva. Od 1798. do početka građanskoga rata 1860. proces oblikovanja dviju skupina političkih stranaka bio je dovršen.

Ahaz je predstavljao doslovnu slavnu zemlju te je stoga bio prasluka duhovne slavne zemlje. Povijest Ahaza predodnačuje proročku povijest u kojoj je proročanstvo bilo objavljeno 742. pr. Kr., te stoga predodnačuje povijest u kojoj je proročanstvo završilo. U početnoj povijesti sjeverno kraljevstvo, sastavljeno od deset plemena, odcijepilo se od druga dva plemena u prosvjedu protiv božanski uspostavljene vlasti južnih dvaju plemena. Deset sjevernih plemena sklopilo je savez sa Sirijom, predodnačujući savez između južne konfederacije i sile koja je simbolički predstavljena

Sirijom.

Ovaj sažeti pregled utvrđuje da sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest predstavlja savezno obećanje koje iznosi ili blagoslov za poslušnost ili „prokletstvo” ropstva za neposlušnost. Sjeverno i južno kraljevstvo započeli su zajedno kao jedan narod koji je bio izbavljen iz ropstva, samo da bi na svojim odnosnim završecima ponovno bili predani u ropstvo.

Šezdeset i pet godina na završetku tih proročanstava o ropstvu završilo je s duhovnim Izraelom u duhovnoj slavnoj zemlji, u samom mrtvom središtu građanskoga rata sjevera protiv juga. Protivnici u građanskom ratu bili su kraljevstvo koje je oblikovalo konfederaciju i odcijepilo se od božanski uspostavljene vlasti koja se nalazila u suprotstavljenom kraljevstvu.

Od 1798. nadalje pa sve do građanskoga rata, rog republikanizma bio je podvrgnut procesu koji je proizveo dvije skupine političkih protivnika koje predstavljaju dvije strane pitanja ropstva. Proturopstveni protivnici koji su nastojali nastaviti praksu ropstva izgubili su bitku.

Od 1798. nadalje pa sve do građanskoga rata, rog protestantizma bio je podvrgnut procesu koji je proizveo dvije skupine vjerskih protivnika koje predstavljaju dvije strane pitanja ropstva. Protivnici koji su podupirali ropstvo i nastojali očuvati izvorno razumijevanje proročanstva o ropstvu izgubili su bitku.

Godine 1863. rog republikanizma uspio je odbaciti praksu ropstva.

Godine 1863. rog protestantizma uspio je odbaciti proročanstvo o ropstvu.

Time su odbacili djelo Millera, Ilije za njegovo vrijeme. Time su također odbacili i „Mojsijevu zakletvu”, kamen temeljac za svoje vrijeme. Mojsije i Ilija tada su bili odbačeni, samo da bi se vratili 11. rujna 2001.

Alfa i Omega, divni lingvist, zabilježio je svoj božanski potpis kroz čitavo vremensko proroštvo „Mojsijeve zakletve” koje je sâm proglasio kao Palmoni, Divni Brojač. Ako ne budete vjerovali, doista se nećete održati.